

Θα ανοίξει επιτέλους μετά από 5 χρόνια

η Παναγία Σουμελά στον Πόντο

Σελίδα 6

Το ιερό μοναστήρι περιμένει
τα «παιδιά της» από όλο τον κόσμο

Κυκλοφόρησαν δύο βιβλία που μιλούν για τον Πόντο

Η αγάπη και η επί πολλά έτη προσπάθεια των κ. Κωνσταντίνου Καμπουρίδη (πρώην προέδρου της λέσχης) και του κ. Χριστιανού Αθανασιάδη (εγγονού του Γεροστάθη) με τη στήριξη των φίλων τους και της λέσχης, μας δίνουν τη δυνατότητα να απολαύσουμε και να χαρούμε τον μεγάλο παιδαγωγό, λαογράφο και προπαντός άνθρωπο Ευστάθιο Αθανασιάδη (Γεροστάθη), γεννημένο στα ιερά χώματα της Σάντας Πόντου.

Τα βιβλία που κυκλοφόρησαν σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, έχουν τους τίτλους:

ΤΟΜΟΣ 1ος

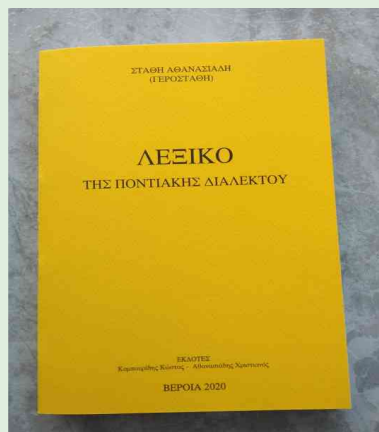
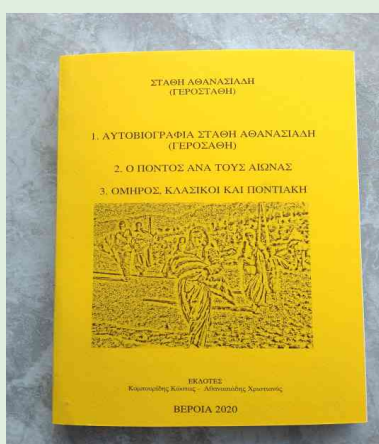
Αυτοβιογραφία Στάθη Αθανασιάδη (Γεροστάθη)

Ο Πόντος ανά τους αιώνες

Όμηρος, Κλασικοί και Ποντιακή

ΤΟΜΟΣ 2ος

Λεξικό της ποντιακής διαλέκτου

101 χρόνια από τον ξεριζωμό

Γράφει ο Νίκος Τσιμπουλίδης

Deported from their homes.

Το έγκλημα της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου συντελέστηκε από τον οθωμανικό στρατό αλλά και από οθωμανικές παρακρατικές ομάδες με τη συμμετοχή της οργάνωσης «Teskilat i-mahsusa», της μυστικής υπηρεσίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας εκείνης της περιόδου. Στόχος αυτής της οργάνωσης ήταν να εντοπίσει που ζούσαν

Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

«Μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων
ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρίς καὶ ... (Πλάτων, Κριτίας 51α8-β3)

Στις 17 Ιουνίου 2018 οι "ἄρχοντες" του ελληνικού κράτους δεν άκουσαν τους γνήσιους Μακεδόνες και όλους τους Έλληνες που φώναζαν την αλήθεια: "Μακεδονία σημαίνει Ελλάδα". Μην πουλάτε την πατρίδα μας, τη Μακεδονία, με μια υπογραφή. Δυστυχώς όμως κάποιοι μισέλληνες υπόγραψαν στις Πρέσπες την προδοτική συμφωνία, με τους σκοπιανούς.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Η Τουρκία προκαλεί με την ανάγνωση του Κορανίου στην Αγία Σοφία Κωνσταντινού Πόλης

Στις 30 Μαΐου η τουρκική κυβέρνηση με πρωταγωνιστή τον Ρ.Ερντογάν επέστρεψε την ανάγνωση αποσπασμάτων από το μουσουλμανικό ιερό βιβλίο, το Κοράνι, στην Αγία Σοφία Κωνσταντινού Πόλης. Η ελληνική βυζαντινή εκκλησία που λειτουργήσε επί 10 αιώνες και αποτελεί ορόσημο για τον ελληνισμό, μετατράπηκε σε μουσείο και τώρα επιχειρείται να γίνει τζαμί.

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ.: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 1000001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Αναστολή λειτουργίας λόγω
πανδημίας κορονοϊού

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Αναστολή λειτουργίας λόγω
πανδημίας κορονοϊού

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πέρασαν δύο χρόνια και η κυβέρνηση άλλαξε με την ελπίδα ότι θα άλλαζε και η θέση της Ελλάδας απέναντι στους σκοπιανούς για το θέμα της συμφωνίας των Πρεσπών. Δυστυχώς όμως και η νυν κυβερνήσεις κοφεύουν στα κελεύσματα του λαού και υλοποιούν τις επιθυμίες των "συμμάχων μας". Πότε επιτέλους θα ξυπνήσουν οι άρχοντες αυτού του τόπου και θα καταλάβουν ότι η πατρίδα μας για κανένα λόγο δεν μπορεί να υποστεί άλλες υποχωρήσεις και ταπεινώσεις αλλά ήρθε η ώρα να διεκδικήσει τουλάχιστον τα αυτονόητα.

"Γρηγορείτε πατριώτες"

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
pliroforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotanthemia.com
ammosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΜΚΔ και
της ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

www.elverias.gr
email: info@elverias.gr

Κάντε εγγραφή στο κανάλι μας:
http://bit.ly/ELV_YouTube

Βρείτε μας στις υπόλοιπες πλατφόρμες
κοινωνικής δικτύωσης:
Facebook: <http://bit.ly/ELV>
Instagram: http://bit.ly/ELV_Insta
Twitter: https://bit.ly/ELV_Twitter
Website: www.elverias.gr ~

Γίνε και εσύ μέλος της οικογένειάς μας
Be [#ELV](https://www.facebook.com/ELV) ~

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΟΠΟΙΟΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ» ΣΕ ΕΝΤΥΠΗ ΜΟΡΦΗ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΙ
ΜΕ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2331090339

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΘΕ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 3€

Η Τουρκία προκαλεί με την ανάγνωση του Κορανίου στην Αγία Σοφία Κωνσταντίνου Πόλις

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Κατηγορώντας την αντίρρηση της Αθήνας ότι έκανε «μάταιες και αναποτελεσματικές δηλώσεις» σχετικά με την εκδήλωση, η οποία σηματοδότησε την 567η επέτειο της οθωμανικής κατάκτησης της πρώην βυζαντινής πρωτεύουσας, ο εκπρόσωπος του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών Chamı Aksoy δήλωσε ότι η δυσανεξία της Ελλάδας κατέδειξε τη «δυσανεξία της ψυχολογίας των Ελλήνων».

Η δήλωση του Aksoy ήρθε μετά από προηγούμενες παρατηρήσεις του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών ότι η κίνηση δεν ήταν σύμφωνη με τη Σύμβαση της UNESCO σχετικά με την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς και συγκεκριμένα "Η Τουρκία δεν ενήργησε ούτε κατά του μνημειακού καθεστώτος της Αγίας Σοφίας, ούτε της Σύμβασης της UNESCO του 1972 σχετικά με την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς".

Ο Aksoy τόνισε επίσης ότι η Αγία Σοφία θα παραμείνει «σημαντικός θησαυρός της Τουρκίας και της ανθρωπότητας» και θα συνεχίσει να προστατεύεται ως τέτοια.

Τελικά "εκεί που μας χρωστούσαν θέλουν να μας πάρουν και το βόδι" λέει πολύ σοφά ο ελληνικός λαός. Έχουν γνώση όμως οι φύλακες και "θαρσείν χρει" καθότι οι συνεχείς προκλήσεις των γειτόνων μας ίσως χρειασθεί να απαντηθούν.

Οι περισσότεροι μουσουλμάνοι
δεν είναι ευτυχισμένοι...

Που είναι λοιπόν
ευτυχισμένοι;

Δεν είναι ευτυχισμένοι στην Γάζα
Δεν είναι ευτυχισμένοι στην Αίγυπτο
Δεν είναι ευτυχισμένοι στην Λιβύη
Δεν είναι ευτυχισμένοι στο Μαρόκο
Δεν είναι ευτυχισμένοι στο Ιράν
Δεν είναι ευτυχισμένοι στο Ιράκ
Δεν είναι ευτυχισμένοι στην Υεμένη
Δεν είναι ευτυχισμένοι στο Αφγανιστάν
Δεν είναι ευτυχισμένοι στο Πακιστάν
Δεν είναι ευτυχισμένοι στην Συρία
Δεν είναι ευτυχισμένοι στον Λίβανο

Είναι ευτυχισμένοι στην Αυστραλία
Είναι ευτυχισμένοι στην Αγγλία
Είναι ευτυχισμένοι στον Καναδά
Είναι ευτυχισμένοι στις Η.Π.Α.
Είναι ευτυχισμένοι στην Γαλλία
Είναι ευτυχισμένοι στην Γερμανία
Είναι ευτυχισμένοι στην Σουηδία
Είναι ευτυχισμένοι στην Νορβηγία
Είναι ευτυχισμένοι στην Δανία
Είναι ευτυχισμένοι σε κάθε χώρα
που δεν είναι μουσουλμανική

Και ποιον κατηγορούν;

Όχι το Ισλάμ!
Όχι τους ηγέτες τους!
Όχι τους εαυτούς τους!

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΖΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ

Και θέλουν να τις αλλάξουν, ώστε να μοιάζουν
με τις χώρες στις οποίες ήταν δυστυχείς.

-Μάικλ Τέρνμπουλ Αυστραλός Πρωθυπουργός

Οι Άγιοι του Πόντου

Άγιος Στυλιανός, ο προστάτης των παιδιών

Ο Άγιος Στυλιανός γεννήθηκε στην Παφλαγονία της Μικράς Ασίας, μεταξύ του 400 και 500 μ.Χ. Ήταν ευλογημένος από την κοιλιά της μητέρας του ακόμη. Όσο μεγάλωνε, τόσο με την Χάριν του Θεού γινόταν κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος.

Από την παιδική του ηλικία έδειξε τα σπάνια προτερήματα της αγιασμένης ζωής του. Αν και ήταν και αυτός παιδί και νέος και έφηβος, μολονότι είχε κι εκείνος σάρκα, εν τούτοις δεν άφησε τις επιθυμίες να μολύνουν το πνεύμα και την ψυχή του. Ήταν αγνός, αγνότατος. Δεν άφησε επίσης να τον κυριεύσει κανένα γήινο πάθος. Δεν επέτρεψε στα πλούτη και στην φιλοπλουτία να κυριαρχήσουν στη ψυχή του και να την υποτάξουν στην φθορά και στην απώλεια.

Με την δύναμη και την Χάρη του Θεού πολέμησε όλα τα δολώματα της φθαρτής και πρόσκαιρης ζωής. Φιλοσόφησε με την αληθινή σοφία του Θεού και είδε πόσο πρόσκαιρος και τιποτένιος είναι ο υλικός τούτος κόσμος. Αποφάσισε έπειτα να βαδίζει με την επιθυμία της ψυχής του. Η ψυχή του τον καλούσε σε αγώνες ηθικούς και ωραίους. Τον καλούσε στην άσκηση της αρετής. Του έδειχνε τον δύσκολο και δύσβατο δρόμο της αιωνίας ζωής, της παντοτινής ευτυχίας.

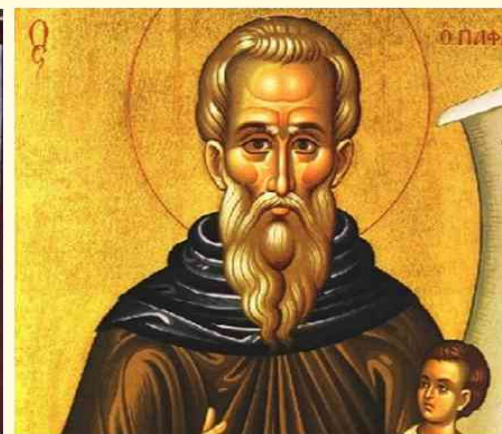
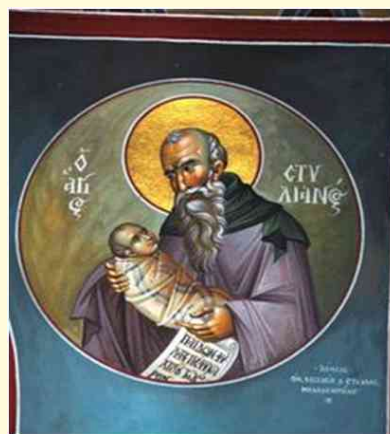
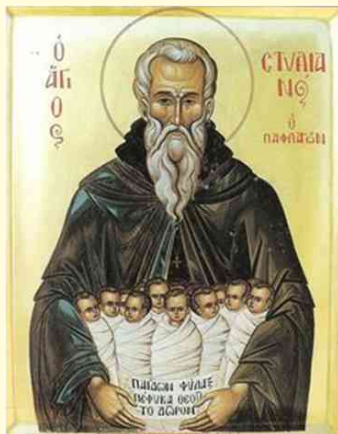
Η αγνή και πιστή καρδιά του υπάκουσε στην φωνή της ψυχής του. Και η πρώτη ενέργειά του ήταν να πουλήσει την περιουσία του και να την μοιράσει στους φτωχούς της Εκκλησίας. Και όταν δεν του είχε απομείνει τίποτε πια από την πατρική κληρονομία, γεμάτος ανακούφιση και χαρά, είπε:

«Πέταξα μια βαρειά άγκυρα, που με κρατούσε δεμένο κοντά στις επιθυμίες του φθαρτού σώματος. Πέταξα από πάνω μου την φθορά και την απώλεια. Τώρα ανοίγεται μπροστά μου πιο ευδιάκριτος ο δρόμος της αληθινής ζωής. Απαλλαγμένος, λοιπόν, ο Άγιος από τα φθαρτά, αλλά και συγχρόνως με ευτυχισμένη την καρδιά του, διότι μοίρασε τα πλούτη του σε φτωχούς δυστυχισμένους και σε θεάρεστα άλλα έργα, σκέφτεται πως θα ζήσει τιμιότερα και αγιότερα τη ζωή του.

Οι αγρυπνίες του είναι θαυμαστές. Τρεις στόχους έβαλε για σκοπό του να επιτύχει ως μοναχός: την ακτημοσύνη, την αγνότητα και την υπακοή. Τους τρεις αυτούς στόχους τους πέτυχε. Και στις τρεις αυτές αρετές πήρε, σαν να πούμε, άριστα ο Άγιος Στυλιανός. Την ακτημοσύνη του την είδαμε. Δεν κράτησε για τον εαυτό του από την περιουσία του τίποτε απολύτως. Ούτε φρόντισε ν' αποκτήσει ποτέ στη ζωή του κάτι τι και αυτός. Έζησε με φτώχεια και τελεία ακτημοσύνη.

Πολλά χρόνια έζησε τη σκληρή ζωή του αναχωρητού. Πάλεψε στην έρημο επί δεκαετίες ολόκληρες σκληρά με τον διάβολο και τον εαυτό του. Πάλεψε να ξεριζώσει τα πάθη του, να αποκτήσει τις αρετές και να φθάσει στην αγιότητα που θέλει ο Θεός, ο Οποίος είπε: «γίνεσθε Άγιοι, ότι Εγώ Άγιος ειμί».

Ο Δημιουργός ήθελε να ζήσει ακόμη ο Άγιος Στυλιανός, για να λαμποκοπά με την αρετή του και να παραδειγματίζει με την αυστηρότητα της ασκητικής του ζωής. Ήθελε η έμπυχος εκείνη στήλη της εγκράτειας, ο φωτεινός λύχνος της ερήμου, να λάμπει σ' όλα τα πέρατα της γης. Ήθελε ο Θεός να φανούν οι ποικίλες αρετές του. Ο

λύχνος όμως πρέπει να βρίσκεται ψηλά, για να φέγγει σ' όλους και όχι να κρύβεται και να χάνεται η λάμψη του. Έτσι και εκείνοι, που φεγγοβολούν με τις αρετές τους, τους φανερώνει ο Θεός για να γίνουνται φως στο δρόμο της ζωής των άλλων. Έτσι και ο Άγιος Στυλιανός, αφού με τους σκληρούς ασκητικούς αγώνες του στολίστηκε με τις αρετές και ήταν σαν λαμπάδα, με το γλυκό και ζεστό φως, αφού έφθασε σε ύψη δυσθεώρητα αρετής, μπορούσε να χύσει στο λαό το ιλαρό φως της αγιότητάς του, προς δόξαν Θεού και σωτηρία ανθρώπων. Ο δίκαιος Θεός θα έδειχνε ακόμη στον κόσμο πως αντιδοξάζει εκείνους, που λατρεύουν το όνομά Του και Τον δοξάζουν.

Διαδόθηκε, λοιπόν, η φήμη του Αγίου Στυλιανού παντού. Πλήθος κόσμου από διάφορα μέρη συνέρρεαν μ' ευλάβεια προς τον Άγιον για να θαυμάσουν την αγιότητα του και ν' αποκομίσουν ψυχικά και σωματικά αγαθά. Η αγία του μορφή, τα σοφά του λόγια, οι προτροπές του άλλαξαν την ζωή πολλών ανθρώπων. Πολλοί ήταν εκείνοι που γοητευμένοι από την ασκητικότητά του, εγκατέλειπαν τον κακό εαυτό τους και μετανοούσαν και αναγεννιόνταν ψυχικά. Συγκινητικές ήταν οι εκδηλώσεις των Χριστιανών που τον επισκέπτονταν στην έρημο, εκεί στο ασκητήριο του. Ήξερε να γαληνεύει τις ταραγμένες ψυχές. Κοντά του έτρεχαν και άλλοι ασκητές για να ενισχυθούν με τα λόγια του και την λάμψη του στο σκληρό ασκητικό βίο. Γνώριζε ο Άγιος Στυλιανός, ότι για να κερδίσει κανείς την Βασιλεία των Ουρανών πρέπει να έχει τη ψυχή του, σαν τη ψυχή των μικρών παιδιών που είναι αθώα. Ήξερε, ότι τα παιδιά έχουν αγγελικές ψυχές. Γι' αυτό ήθελε να τα βοηθάει, να τα προστατεύει τα παιδιά. Και στην αγία του εκείνη επιθυμία ο Παντογνώστης Θεός του έδωσε την Χάρη Του, να μπορεί να κάνει θαύματα.

Ο Θεός βράβευσε το ιερό του αίσθημα και του έδωσε την θαυματουργική δύναμη να θεραπεύει τα ασθενικά παιδιά. Μητέρες από κοντινά και μακρινά μέρη, με φορτωμένα στους ώμους ανάπηρα και άρρωστα παιδιά έτρεχαν, με πόνο και πίστη, κοντά στον Άγιο για να ζητήσουν την θεραπεία των παιδιών τους. Μέρη ολόκληρες βάδιζαν μέσα σ' έρημο μέρη για να βρουν την δοξασμένη από τον Θεό ασκητική σπηλιά του Αγίου Στυλιανού. Και όταν έφθασαν εκεί, με δάκρυα στα μάτια έπεφταν στα πόδια του Γέροντα ασκητή, δόξαζαν τον Θεό, που τον συνάντησαν και τον παρακαλούσαν να γιατρέψει τα παιδιά τους. Ο Άγιος Στυλιανός γεμάτος καλωσύνη και συμπόνοια έπαιρνε τ' άρρωστα νήπια στα χέρια του και με μάτια δακρυσμένα παρακαλούσε το Θεό να τα γιατρέψει. Ο Δεσπότης των Ουρανών άκουγε την ολόψυχη προσευχή του και ο Άγιος θαυματουργούσε. Παιδιά άρρωστα εύρισκαν την υγεία τους.

Έτσι δόξαζε ο Άγιος Θεός το όνομα του οσίου Στυλιανού που αφιέρωσε τη ζωή του για τη δόξα του Θεού. Αλλά δεν ήταν μόνο τα θαύματα της θεραπείας των παιδιών που δόξαζαν το όνομα του ταπεινού Αγίου Στυλιανού. Ο Άγιος απέκτησε φήμη ως θαυματουργού, διότι έκανε τους άτεκνους εύτεκνους, με την προσευχή του. Με την προσευχή του Αγίου Στυλιανού πολλές στείρες τεκνοποιούσαν. Πολλοί πιστοί Χριστιανοί με την ευλογία του, αν και ήταν άτεκνοι πρωτότερα, απέκτησαν ωραία και γεμάτα υγεία παιδιά.

Πολλοί μάλιστα καλοί Χριστιανοί και μετά την κοίμησή του, επικαλούμενοι το όνομα του Αγίου και ζωγραφίζοντας σαν τάμα την εικόνα του, απέκτησαν παιδιά, αν και είχαν χάσει την ελπίδα πια να τεκνοποιήσουν.

Εν τω μεταξύ απ' όλα τα μοναστήρια πήγαιναν στον γέροντα ασκητή για να ευφρανθούν κοντά του, το άρωμα της αγιότητάς του. Μοναχοί και ασκητές ζητούσαν από τον Άγιο δάσκαλο συμβουλές, για το πως πρέπει να αντιμετωπίζουν τους πειρασμούς και πως να επιβάλλουν την γαλήνη στα κοινόβια τους. Όλοι τον έβλεπαν σαν πρότυπο αγίας ασκητικής ζωής. Η προσωπικότητα του ήταν γεμάτη ταπεινοφροσύνη και άστραφτε από ουράνιο κάλλος.

Και εκείνος ακούραστος με αγγελική γαλήνη τους δίδασκε, τους καθοδηγούσε, τους γέμιζε την καρδιά, τους στερέωνε στην πίστη, τους διέλυε τις αμφιβολίες. Ειρήνευε με τις συμβουλές του από μακριά όσα μοναστήρια είχαν εσωτερικές διχόνοιες. Έτσι έζησε κι έτσι δόξαζε το όνομα του Θεού και δοξάσθηκε από τον Ουράνιο Πατέρα ο Άγιος Στυλιανός. Όταν έφθασε σε βαθειά γεράματα, έστειλε ο Θεός τους Αγγέλους Του και πήραν την αγία του ψυχή, για να την αναπαύσουν από τους πολύχρονους κόπους, τις στέρσεις και τη σκληρότητα της ασκητικής ζωής. Κοιμήθηκε, λοιπόν, ο Άγιος πλήρης ημερών και αρετών.

Πού τον έθαψαν, δεν γνωρίζουμε, ούτε διασώθηκαν άλλα στοιχεία από την κουρασμένη και αγιασμένη ζωή του. Έμεινε όμως το όνομά του. Τον σέβεται και τον τιμά όλη η Ορθόδοξη Χριστιανωσύνη. Τον επικαλούνται στις ανάγκες τους και προπάντος για τα άρρωστα παιδιά τους. Κτίζουν στο όνομα του μεγαλοπρεπείς Ναούς. Τα θαύματα του Αγίου συνεχίζονται και μετά την κοίμησή του. Και σήμερα ο Άγιος Στυλιανός εξακολουθεί να είναι προστάτης των παιδιών. Λένε μάλιστα, ότι από την λέξη «στυλώνει» που σημαίνει «στηρίζει τη υγεία των παιδιών».

Ο Άγιος εικονογραφείται με ένα νήπιο σπαργανωμένο στην αγκαλιά του που συμβολίζει ότι είναι ο προστάτης των νηπίων. Η μνήμη του Αγίου Στυλιανού εορτάζεται στις 26 Νοεμβρίου.

100 χρόνια μετά

Το Μετάλλιο της Ανεξαρτησίας θα δοθεί σε οκτώ νεκρούς στρατιώτες που συμμετείχαν στον "Τουρκικό Πόλεμο της Ανεξαρτησίας", ο οποίος πραγματοποιήθηκε ενάντια στις Συμμαχικές δυνάμεις που κατέλαβαν την Ανατολία μεταξύ των ετών 1918 και 1922.

Η απόφαση σχετικά με την απονομή των μεταλλίων, λήφθηκε τώρα 100 χρόνια αργότερα και τα μετάλλια θα δοθούν στους απογόνους των τότε στρατιωτών, καθώς οι παραλήπτες δεν είναι ζωντανοί.

Ειρωνεία της τύχης είναι ότι στον κατάλογο φαίνεται ότι οι τρεις στρατιώτες προέρχονταν από τις επαρχίες της Αργυρούπολης και Τραπεζούντας, που πιθανόν να ήταν και ελληνικής καταγωγής. Ενώ οι δύο στρατιώτες έχασαν τη ζωή τους κατά τη μάχη του οφνϋ εναντίον του ελληνικού στρατού.

Ας τα βλέπει η ελληνική πολιτεία και ας πράττει τα αναλογούντα για τους δικούς μας τραντέλλενες προγόνους που έπεσαν υπέρ βωμών και εστιών.

Τάγματα Εργασίας ή θανάτου;

Γράφει ο Νίκος Τουμπουλίδης

Ένα ανθρώπινο δράμα της τελευταίας περιόδου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, άγνωστο σε πολλούς από τους σημερινούς κατοίκους της Τουρκίας, όμως τόσο γνωστό στους χριστιανικούς πληθυσμούς εκείνης της περιόδου που έπεσαν θύματα της κεμαλικής θηριωδίας, Έλληνες και Αρμένιους, ονομάζονται τάγματα εργασίας ή τάγματα θανάτου.

Υπεύθυνοι για την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την ήττα στους Βαλκανικούς Πολέμους θεωρήθηκαν κυρίως οι μη μουσουλμανικοί πληθυσμοί. Έτσι, στις 22 Μαΐου 1914, με έκτακτο νόμο, εκλήθησαν να παρουσιαστούν στον οθωμανικό στρατό όλοι οι άρρενες που έμειναν εκτός της οσμμανικής οικογένειας. Όμως πολύ λίγοι από τους μη μουσουλμάνους μπόρεσαν να κάνουν φυσιολογική στρατιωτική θητεία. Οι περισσότεροι απ' αυτούς υπηρέτησαν σε μονάδες των μετόπισθεν, που ονομάστηκαν amele taburlari (οι γεζίντι εξαιρέθηκαν του μέτρου αυτού, πληρώνοντας ως αντίτιμο το ποσόν των 1.500 λιρών Τουρκίας).

Δεν κλήθηκαν να υπηρετήσουν στις μάχιμες μονάδες, επειδή για τους Νεότουρκους οι μη μουσουλμάνοι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας δεν θεωρούνταν «πολίτες», αλλά «εσωτερικοί εχθροί».

Μάλιστα, για τον Κουτσουμπάσι Εσρέφ, αρχηγό της μυστικής υπηρεσίας των Νεοτούρκων (Teşkilat-ı Mahsusa), οι μη μουσουλμάνοι ήταν «εσωτερικά καρκινώματα».

Τα αμελέ ταμπουρού ήταν στρατιωτικές μονάδες που δεν διέθεταν οπλισμό και συγκροτήθηκαν όχι για να πολεμήσουν τον εχθρό στο μέτωπο, αλλά δραστηριοποιούνταν στα μετόπισθεν για να παρέχουν υπηρεσίες και υποστήριξη διοικητικής μέριμνας στις μάχιμες μονάδες. Υπήρχαν επίσης Τάγματα Εργασίας Γυναικών (Kadin Amele Taburlari), που αποτελούνταν κυρίως από χωρικές, Τάγματα Αιχμαλώτων (Usera Taburlari) και τάγματα που επανδρώνονταν από εργάτες επί πληρωμή. Την περίοδο εκείνη ο οθωμανικός στρατός αποτελούνταν από 726.000 μάχιμους στρατιώτες, ενώ δεν υπάρχουν στοιχεία για εκείνους που υπηρετούσαν στα τάγματα εργασίας. Σύμφωνα με υπολογισμούς, στρατολογήθηκαν στα τάγματα εργασίας περί τα 100.000 άτομα.

Μερικά στοιχεία που μπορέσαμε να μάθουμε από την επίσημη αλληλογραφία της εποχής είναι τα εξής:

Σε μέρος των ταγμάτων εργασίας της 1ης Στρατιάς υπηρετούσαν 4.811 μουσουλμάνοι, 11.939 Ρωμιοί, 7.318 Αρμένιοι και 1.671 Εβραίοι. Σε μέρος του δυναμολογίου της Στρατιωτικής Διοίκησης Μετόπισθεν Χαλεπίου υπάγονταν τα 1ο, 2ο και 3ο Τάγματα Εργασίας, και των Ταγμάτων Εργασίας Αντέπ (Antep), Κιουτάχειας (Kütahya), Χαλεπίου, Νεάπολης (Nevşehir), Ντενιζλί (Denizli) και Αϊδινίου ο συσχετισμός ήταν ο ακόλουθος: 1.872 μουσουλμάνοι, 1.494 Ρωμιοί, 664 Αρμένιοι και 175 Εβραίοι.

Σε μέρος του δυναμολογίου των ταγμάτων εργασίας του 9ου Σώματος Στρατού ο συσχετισμός ήταν ο ακόλουθος: Επί συνολικού αριθμού 6.172 ατόμων οι 4.869 ήταν Αρμένιοι και οι 1.199 ήταν Ρωμιοί.

Στα τάγματα εργασίας Μαγνησίας, Βουρλών, Μπουρνόβα, Αττάλειας, Μενεμένης, Νυμφαίου, Σμύρνης και Φώκαιας υπηρετούσαν 2.672 μουσουλμάνοι, 5.872 Αρμένιοι, 1.135 Ρωμιοί και εβραίοι. Στο τάγμα εργασίας Προύσας υπηρετούσαν μόνο 500 εβραίοι.

Σε ορισμένα τάγματα εργασίας υπηρετούσαν μόνον Ρωμιοί ή μόνο Αρμένιοι, ενώ υπήρχαν και τάγματα με Αρμένιους και Ρωμιούς.

Στα τάγματα εργασίας δεν υπηρετούσαν μόνο αμόρφωτοι άνθρωποι, αλλά και γιατροί, φαρμακοποιοί, μηχανικοί και άλλα μορφωμένα άτομα διαφόρων επαγγελμάτων. Δινόταν βαρύτητα σε τεχνικά επαγγέλματα, κυρίως σιδηρουργούς, ξυλουργούς, πετράδες, κτίστες κτλ. Οι «στρατιώτες» αυτοί ήταν υποχρεωμένοι να εργάζονται στις διανοίξεις δρόμων, κατασκευές γεφυρών,

Συνέχεια στην 6η σελίδα

..ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ..

λένε και οι βουλευτές της Τουρκίας

Ο Τουμά Τσελίκ-Κούρδος βουλευτής του νομού Μάρντιν (κόμματος HDP) μίλησε για τη γενοκτονία μέσα στην τουρκική βουλή και καλεί σε διερεύνηση του όλου θέματος από την κυβέρνηση. Στην ανάρτηση του γράφει τα εξής:

Rumlara yönelik 1914 yılından başlayıp 1923'e kadar devam eden katliamların ve kamu iradesiyle el konulmuş, gasp edilmiş kültürel varlık ve şahıslara ait olan mülklerin araştırılması için Meclis Araştırması açılmasını istedik!

“Ζητήσαμε να αρχίσει μια κοινοβουλευτική έρευνα για τις σφαγές σε βάρος των Ελλήνων που άρχισαν το 1914 και συνεχίστηκαν ως το 1923, όπως και για την κατάσχεση από την πλευρά του δημοσίου πολιτιστικών περιουσιακών στοιχείων και ιδιωτικών περιουσιών!

Προτείνουμε την διεξαγωγή κοινοβουλευτικής έρευνας για την αντιμετώπιση της γενοκτονίας που πραγματοποιήθηκε κατά των χριστιανών το 1915. Οι πολιτικές που άρχισαν το 1914 με στόχο τους Αρμένιους και τους Ασσύριους και αργότερα τους Έλληνες και είχαν ως στόχο την εκκαθάριση της περιοχής από τους χριστιανούς, έγιναν αιτία να εκτοπιστούν πολλοί άνθρωποι.

Αυτά που συνέβησαν στην περιοχή, επέφεραν συνέπειες που δεν είναι δυνατόν να αντισταθμιστούν”

Τουμά Τσελίκ – Βουλευτής Μάρντιν

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Γράφει ο Ηλίας Τριανταφυλλίδης

Τη δύναμης τα καλά

Με τη δεξάμενου μ' τον υιόν τον Αλέξανδρον μαζί επέγ' ναμε σο Γυμνάσιον, σην πρώτην τάξην. Ας έτον ατότε ο Αλέξανδρον βαρέα-βαρέα δεκατριών χρονών παιδίν, άμα σο πoίέτον πολλά τρανός και πασός, ολόγιον ήμερον αρκούδ'. Σηναυλήν τη Σχολεί' έτον το αξιοθέατον, το μνημείο τη Φύσης. Ούλ' εκλώσκουνταν κι ετέρ' ναν ατον, κάποιιοι πά' κάτ' εμουρδούλιζαν, άλλ' κρυφά κι άλλ' φανερά κι εγέλαναν, όνταν έλεπαν ατον.

Άναυα από ο Αλέξανδρον, όνταν έλεεν το μάθεμαν και 'κί επόρ' νεν να λέει ντο εθέλ' νεν, εσύρ' νεν απέσ' σ'ατά ντο έλεεν, κάποια πά' ποντιακά λέξεις. Αέτς επέραν ατον χαπάρ' κι ερούζ' ναν από πίσ' ατ' μικροί και τρανοί και τεϊ με τον κοντόν τον νουν ατουν εκοροΐδευαν ατον.

Εΐναν ημέραν εΐνας πά' μικρίτσικοσ, Ανέοτς Παππάς σ' όνεμαν, έρχουτον άμον μελεσσιδ' οπίσ' α' σον Αλέξανδρον κι ετουρτουρέυεν ατον: «αούτε, αούτε,...». Κι ο Αλέξανδρον:

-Ναΐπε, εΐπεν ατον, πακλαεϋτ' απ' εμπροστά μ', πίτοκον! Εγώ θέλω άλλ'(τ)ς δέκα άμον εσέν' να κρού' με τ' έναν τ' άλλο...

Πολλά ' κί εδέβεν κι ο μικρίτσικον εέντον ανυπόφορος. Εΐπασεν κρυφά τον Αλέξανδρον α' σο μανικ' κι εσύρ' νεν ατον, για να γελoύνε όσοι έστεκαν ολόυρα. Κι όνταν εΐδεν ο Αλέξανδρον ότι από ' άλλο 'κί σύρκεται.

Ηλίο, εΐπε με, κράτ' το τοαντάχι μ'! Κι αμάν ερούξεν άμον αητέντ'ς σον σπουργίτεν, εσέγκεν ατον απ' κά' και σα δευτερόλεφτα απάν' θα εφούρκιζεν το παιδίν, αν' κί επρολάβαιναν κάποιιοι τρανοί να σύρ' νε τον Αλέξανδρον. Όνταν ύστερα εσ' κώθανε οι δϋ' πά', ο μικρίτσικον με μελανόν ακομάν την χρ' άν ατ', λέει σον Αλέξανδρον.

«Γκαρντάση, κερνάω σάμαλι!» Και μετ' ολίγον εκλώσταν οπίσ' με τα σάμαλια σα ξέρα ' τουν. Κι εγώ π' έστεκα σουμά με τα βιβλία τ' Αλέξανδρονος σα ξέρα μ', ενoύνιζα απέσ' ιμ': «ντό θαμαστόν έν' η δύναμη σον άνθρωπον! Άμ' εμελανίασεν ατον, άμ' έφαγεν και το σάμαλιν. Και ούλ' θέλ' νε να έχ' νε ατα καλά με τοι δυνατούς.» Εμέν που 'κί εΐχα δύναμην κι έμ' νε κι ολίγον φοβετσέας, κανείς νε «καρντάση μ'» εΐπε με νε σάμαλιν εκέρασέ με.

Να μη κωνηγά σε η ατοχία

Ο Λάμποντοι Παχατουράντων, μαθητής σο Γυμνάσιον τη Κατερίνης εκείνα τα παλαιά τα χρόνâ, έτον πολλά άτυχον παιδίν. Εΐναν ημέραν εσ'κώθεν σο μάθεμαν τη Χημείας και επή' εν κι εστάθεν σουμά σον πίνακαν. Ο μαύρον, επειδή 'κί έτον δάβασμένος όσον ντ' εθέλ'νεν εκοκκινίασεν, έσπρηνεν, ενέσπαλεν και ντο εξέρ' νεν κι εφύσανεν απ' αδά κι απ' εκεί.

Εΐνας άλλος συμμαθητής ατ' πονηρός, ατός πά' Πόντιος, α' σο προηγούμενον το διάλειμμαν κΐαν έγραψεν ψιλâ- ψιλâ τοι τύπους α' σα ασκήσεις σην άκραν τη πίνακα, αφ'κά' μερέαν, να μη ελέπ' ατα ο καθηγητής ατ' ο Κωστόπουλον. Και α' στο 'κΐεσ'κώθεν σο μάθεμαν ο π' έγραψεν τοι τύπους, ετέρ'νεν ατώρα πώς να βοηθά τον

Λάμπον, τον φίλον ατ', π' εσασείρευεν κι επέμ' νενολόγιον παλικάρ'. Για τ' από ερχΐνεσεν να τσαΐζ' α' σο θρανιον ατ' άμον ενοχλητικά: «αφ'κά' τέρεν, αφ'κά' τέρεν!».

Ο Λάμπον ο άκλερος ατόν πά' εφουκρούτον, τον καθηγητήν ατ' πά' ετέρ'νεν απ' άκρας γιαμ εγρικά τιδέν και αναχάπαρα εκούϊζεν για τον συμμαθητήν ατ': «εΐδα τα!»..Ντό εθέλ'νεν και έλεεν ατόν τον λόγον; Σην στιγμήν απάν',όνταν έκ'σεν ο καθηγητής ατ' «εΐδατα», θα εφουρκΐουτον α' σην χολήν ατ'.

-Δεν εΐμαστε στα καλά μας! Άκου «ύδατα»! πού τα βλέπεις, βρε παιδί μου τα ύδατα; Ο τύπος το γράφει καθαρά: οξυγόνον δϋο, θείον, υδρογόνον τέσσερα. Λυπούμαι πολύ, αλλά καλύτερα να καθΐσεις στο θρανίο σου Παχατουρίδη! Άκου ο αθεόφοβος ύδατα!

Εΐπαμε: να μη σε κωνηγά η ατοχία!

Ο κουρφέας

Σ' εμέτερον το χωρίον, α' σην Γερμανικήν κατοχήν κι επεκεί, επέμνεν εΐνας ξένος Πόντιος παιδâς, Γιάννες τ' όνεμαν ατ'. Καλόν και ήμερον πλάσμαν τη Θεού άναυα ντο έτον πολλά κουρφέας. Κάποτε πά μαζί με τ' αλλουनों τοι νέοις τη χωρΐ' επήεν κι ατός σην Γερμανΐαν. Άμα και την συνήθειάν ατ' ξâΐ 'κί ενέσπαλεν. Όπου έστεκεν κι όπου ευρίουτον, έλεεν ότι καλατσέϋ' τα γερμανικά και α' σοι Γερμανούς καλλιον. Τεΐ κανείς 'κί εγρικά τον ντο έν' Έλλενας. Έλλαξεν και τ' όνεμαν ατ' από Γιάννες εέντον Γιόχαν, ξâΐ να μη ξεχωΐεται α' σοι Γερμανούς.

Α' στο εκάτσεν μερικά χρόνâ σην Γερμανΐαν, εκλώστεν ξαν' οπίσ' σο χωρίον. Επή'εν σο καφενειον κι ερχΐνεσεν το παλαιν' την δουλειαν ατ'. «Ατά τα σπρέχενζι εγώ καλατσέϋ' αταάμον αληθινός Γερμανός...» Κάποιοι πα αγλάγα νοι ερχΐνεσαν να ορωτούν τ' έναν και τ' άλλο.

Ναΐπε Γιάννε, πεί μας ας εγρικoύμε και εμείς: πώς λέγ'νε οι Γερμανοί το κολογκϋθ';

Μμμ...εξέρ' ατο, άμα κάτ' 'ινεται απέσ' ιμ' ατώρα και 'κί επορώ να θυμούμ' ατο.

Και την τάβλην πώς λέγ'ν ατεν;

Εθαρρώ τ' όνεμανατ'ς σην γλώσσα μ' απάν' εστάθεν. Κάτ' παθάνω και 'κί έρ' ται σον νου μ'.

Εΐνας άλλος πά' π' εξέρ'νεν ατον από παλαιά ντο κουρφέας έτον, αγρετέρεσεν ατον και με τ' όλεν την χολήν εΐπεν ατον. «Ναΐπε, έλεος;! Άλλο 'κί σύρκεσαι! Και το σκατόν πώς λέγ' νε οι Γερμανοί; Γιόκοαμ από πά' σην γλώσσα σ' απάν εστάθεν;

Ο μαύρον ο παιδâς ετσούρωσεν ατο. Ερχΐνεσεν να φυσά απ' αδά και απ'εκει, εχολäστεν κι έφυεν. Κι α' σ' ατότε κΐαν ο Γιάννες νε σο καφενειον ξαν' εφάνθεν, νε έκ'σεν κανείς άλλα κουρφέματα τ'.

Ποντακά αποκλείεται.....

Εκείνα τα παλαιά τα χρόνâ που εξενιτεϋκουνταν πολλοί σην Γερμανΐαν, μαζί με τ' άλλ'ς τοι Ελλαδίτας εντάμαν εδούλευαν εργάτ' σο Βερολΐνον και ο Πάντσον με τον Στυλΐκαν α' σο κάποιον χωρίο τη Κιλκισΐ'.

Εΐναν κερεκήν ημέραν εξέβαν βόλταν να γνωρίζ'νε την πόλην. Επέρανε μαζί ατουν ψωμίν και συφάΐ να τρώγ'νε, μή αρ'αργΐζ'νε να κλώσκουνταν σ' οσπιτά τουν. Α' σ'όλον ευτενά εκεί έσαν ταπίρας κι εγόρασαν κάποια σύλλεγα αοΐκα

κι εσέγκαν ατα σ' έναν σακούλ' να πίν'νε πά'. Κι α' σ'έναν την πλατείαν σ' άλλο ευρέθαν εέμπρ' α' σο Ράΐχσταγκ, σο στρατηγείον τη Χίτλερ. Εκεί, σο πάρκον εμπροστά, εκάτσαν και σΐτε τερούν ολόυρα, ψιλοτρoύγ'νε και πίν'νε. Τ' έναν η πΐρα έφερεν τ' άλλο- χάιντε ας τελείνταν!- ο Στυλΐκας εμέτ'σεν και παρεμέτ'σεν. Εντoκान ατότε σον νουν ατ' τα παλαιά, ντο εσκότωσαν οι Γερμανοί τον κύρ'ν ατ' αντάρτεν. Εγνέφ' σεν απέσ'ατ' α' σα βαθέα το κι άλλο βαθύν τ' αθρωπού παράπονον. Ερχΐνεσεν να υβρίζ' τον Χίτλερ κι όλεν τη Γερμανΐαν. Α' σ' έναν μέρος ύβριζεν κι α'σ' άλλο έκλαιεν κι εκονοποΐουτον απάν' σο χορτάρ' κι εποιίν'νεν παλαλâ. Κι ο κόσμος π' εδεβήνεν, άλλ' εγέλαναν κι άλλ' αγρετέρ' ναν ατον.

Λελεύω σε, Στυλΐκα, εΐπεν ο φοβετσέας ο Πάντσον, μη υβρί'εις. Αν εγρικoύνε ντο λες, πάν'νε, κρού'νε μας και βάλλ'νε μας και σην φυλακήν. Α' σ' ατουनों κι άλλο βάρβαροι μή αρ' εγεννέθαν;

Ατότε πά' ο Στυλΐκας εκλώστεν και εΐπεν. Μώ σε λαγοτσΐκαρε, εμέν' τέρεν. Ντό θέλω, ευτάω. Όμως εσύ πά' ύβρισον τοι φασίστας. Εγώ κανέΐναν 'κί φογούμαι. Ήμποιος ακoύει με, ελλενικά πά' αν εγρικά, ποντιακά αποκλείεται.

Γράφει ο Γιώργος Χειμωνΐδης

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΕΝΟΣ ΣΑΝΤΑΙΟΥ

-Σαντά μ' εσύ πως ερούξες Ση Τούρκονος τα ξέρια! Ατός λερός, πολλά τσερτσός Θα πιάν' σεν η χολέρα.

Μία βΐαιη κατοχή περιοχής η οποία εΐναι πατρίδα ενός λαού, εΐναι ταυτόχρονα και μια πράξη θρησκευτικής βεβήλωσης, όταν μάλιστα ο κατακτητής εΐναι αλλόθρησκος. (Μουσουλμάνος). Για τον λόγο αυτό δεν εΐναι αδικαιολόγητος ο χαρακτηρισμός του Τούρκου «λερός, πολλά τσερτσός». Αναφερόμαστε σε έναν κατακτητή ο οποίος και αν δεν κατεδάφισε ορισμένες εκκλησίες μας εκεί στον Πόντο για να χτίσει πάνω στα χαλάσματά τους μουσουλμανικά τζαμιά, τις χρησιμοποιεί σαν στάνες ζώων, σαν αποθήκες διαφόρων πραγμάτων, σαν αχυρώνες, ακόμη και σαν «ντισκοτέκ». (Βλέπε τελευταίες δηλώσεις Ερντογάν για την Αγία Σοφΐα). Πως λοιπόν να μην εΐναι για μας ο Τούρκος «λερός, πολλά τσερτσός». Ένα παράπονο που μας ακολουθεί και που πρόσφατα επανήλθε στην επικαιρότητα.

Προφορά και ερμηνεία λέξεων
Ερούξες= έπεσες (αόριστος του ρούζω= πέφτω)
Ερούξες - εδo μεταφορικά υποδουλώθηκες
ξέρια= χέρια, διαβάζεται «σέρια», όπως
ξΐονια= χΐονια
Λερός= λερωμένος
Τσερτσός= πολύ λερωμένος (υπερθετικός βαθμός)

Εΐνας Σαντέτες

Θα ανοίξει επιτέλους μετά από 5 χρόνια

η Παναγία Σουμελά στον Πόντο

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Μετά από τις εργασίες αναστήλωσης που κράτησαν πέντε χρόνια, στις 25 Μαΐου 2020 οι τουρκικές αρχές αποφάσισαν το ιερό μας μοναστήρι να λειτουργήσει το 15 Αύγουστο του 2020 με την παρουσία του πατριάρχη και των συνοδών αυτού. Μέχρι στιγμής μετά την απομάκρυνση και τη στερέωση όλων των επικίνδυνων βράχων, οι επισκέπτες φτάνουν μέχρι το προαύλιο αλλά σε λίγες ημέρες θα δοθεί εξ ολοκλήρου το ιερό μνημείο μας στη διάθεση των επισκεπτών.

Το μεγάλο χρονικό διάστημα που παρέμεινε κλειστό το μνημείο σε συνδυασμό με τη διήμερη μουσουλμανική γιορτή του Ιντ αλ-φιτρ που γίνεται στο τέλος του Ραμαζανιού θα έχει ως αποτέλεσμα να ανεβούν χιλιάδες άτομα για να προσκυνήσουν την Παναγία Σουμελά, αρχής γενομένης από τα μέσα Ιουλίου.

Η είσοδος πλέον στους επισκέπτες γίνεται ελεγχόμενα και υπάρχει εισιτήριο 10 τουρκικών λιρών (περίπου 1,5 ευρώ). Όσοι ασχολούνται με τον τουρισμό περίμεναν με αγωνία τους επισκέπτες της Σουμελά, καθώς το κλείσιμο της από τον Σεπτέμβριο του 2015 είχε σαν αποτέλεσμα την κατακόρυφη πτώση των εσόδων τους. Όπως είπε στους δημοσιογράφους ο επικεφαλής της Διεύθυνσης Πολιτισμού και Τουρισμού Τραπεζούντας Αλί Αϊβάζογλου, μέχρι το τέλος του χρόνου οι επισκέπτες θα ξεπεράσουν τους 250.000.

Τάγματα Εργασίας ή θανάτου;

Συνέχεια από την 4η σελίδα

καναλιών, διωρύγων, σιδηροδρομικών γραμμών, στο σπάσιμο πέτρας στα λατομεία, στις εκχιονίσεις δρόμων, στις διανοίξεις τάφων, στην εξόρυξη κάρβουνου, θείου και αλατιού, στην υλοτομία, στο θέρισμα δημητριακών, στην καταπολέμηση της ακρίδας, στη συλλογή φλαμουριού, στην παραγωγή παστούρι και σε μια σειρά άλλες εργασίες.

Φυσικά, δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς την κατάσταση στρατωνισμού και διαβίωσης στα τάγματα εργασίας. Τη στιγμή που ακόμα και στις μάχιμες μονάδες οι συνθήκες διαβίωσης ήταν πολύ κακές, μπορεί να αντιληφθεί κανείς τι συνέβαινε στα τάγματα εργασίας.

Το νερό, τα τρόφιμα, τα φαγητά, η θέρμανση και τα υλικά καθαριότητας ήταν πολύ περιορισμένα ή δεν υπήρχαν καθόλου. Οι στρατιώτες τις περισσότερες φορές δεν έβρισκαν ούτε μια κουβέρτα να σκεπαστούν και κοιμούνταν σε άθλιες παράγκες ή στην ύπαιθρο. Η χολέρα, ο εξανθηματικός τύφος, η φυματίωση, η δυσεντερία, η σύφιλη και όλες οι ασθένειες της εποχής θέριζαν τους «στρατιώτες» που υπηρετούσαν στα τάγματα εργασίας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μάλιστα, η κατάσταση ήταν τόσο τραγική που είχαν συγκροτηθεί τάγματα ασθενούντων από την ίδια ασθένεια, όπως για παράδειγμα τάγμα συφιλιδικών.

Λαμβανομένου υπόψη του ποσοστού των μη μουσουλμάνων στο σύνολο του πληθυσμού, δημιουργούνται σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσο τα τάγματα εργασίας συγκροτήθηκαν για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους οι άνθρωποι

101 χρόνια από τον ξεριζωμό

Συνέχεια από την 1η σελίδα

χριστιανικοί, ελληνικοί και αρμενικοί πληθυσμοί, ώστε να εκδιωχθούν και να εξαφανιστούν από την περιοχή.

Οθωμανοί αξιωματούχοι σχεδίαζαν ήδη από τα μέσα του 18ου αιώνα να εκδιώξουν ολόκληρο τον ελληνικό πληθυσμό από τα παράλια της Μικράς Ασίας και του Πόντου, μετά την ίδρυση του πρώτου ανεξάρτητου ελληνικού κράτους, το 1830.

Πίστευαν ότι οι Έλληνες θα γίνουν εργαλείο των δυτικών στα εδάφη της νέας 'Οθωμανικής Αυτοκρατορίας' και θεώρησαν σκόπιμο να τους εκδιώξουν με κάθε τρόπο από όλα ακόμα και τα γειτονικά εδάφη. Η νέα τουρκική αστική τάξη δημιουργήθηκε σε μεγάλο βαθμό από την παρουσία των εκδιωχθέντων Ελλήνων και Αρμενίων. Πολλοί μεγάλοι τουρκοί επιχειρηματικοί όμιλοι έχουν τις ρίζες τους στη γενοκτονία των χριστιανικών πληθυσμών με την εκδίωξη και την κατάχρηση του πλούτου από τους χριστιανούς.

Στη συνέχεια δημιουργήθηκε ο «μύθος» του τουρκικού απελευθερωτικού αγώνα. Στην ουσία δεν υπήρξε απελευθερωτικός αγώνας, αυτό που υπήρξε ήταν μια πολιτική γενοκτονίας και διώξεων των χριστιανικών πληθυσμών. Δεν είναι τυχαίο, ότι συγκροτήθηκαν οι λεγόμενες ομάδες «τουρκικής αυτοάμυνας» μόνο στις περιοχές που ζούσαν χριστιανικοί πληθυσμοί και γι αυτό και σήμερα έχουν ως εθνικές ημέρες ημερομηνίες που έχουν σχέση με πολέμους απέναντι στην Ελλάδα.

Οι τούρκοι πιστεύουν ότι και η Τουρκία είναι θύμα του λεγόμενου δυτικού ιμπεριαλισμού κι όχι θύτης και αυτό ερμηνεύει τη συμπεριφορά της ιδιαίτερα προς τους πρώην υποτελείς λαούς της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Όλα τα προαναφερόμενα μας οδήγησαν στην 19η Μαΐου όπου οι Τούρκοι την γιορτάζουν ως εθνική γιορτή αλλά στην Ελλάδα αντίστροφα έχουμε ημέρα πένθους και μνήμης, για το ίδιο γεγονός.

Είναι χρέος και ηθική υποχρέωσή μας, προς τους χιλιάδες άταφους νεκρούς μας που μαρτύρησαν για την πατρίδα και την Ορθοδοξία να αναδείξουμε τη γενοκτονία των παππούδων μας αλλά και όλων των χριστιανικών πληθυσμών της Ανατολίας από τους Τούρκους, με τη διεθνή αναγνώριση της από όλους τους λαούς της γης.

αυτοί στο κράτος. Αυτό που αντιλαμβάνεται κανείς, είναι ότι τα τάγματα εργασίας συγκροτήθηκαν για να τους κρατήσουν μακριά από το μέτωπο και στο διάστημα αυτό να τους εκμεταλλευτούν μέχρι το μεδούλι.

Ο πρέσβης των ΗΠΑ στην Τουρκία την περίοδο εκείνη, Χένρι Μοργκεντάου, γράφει:

«Τους είχαν μετατρέψει σε εργάτες διάνοιξης δρόμων και σε μεταφορικά ζώα. Ήταν υποχρεωμένοι να κουβαλούν στις πλάτες τους όλα τα εφόδια του στρατού, και όσο κουβαλούσαν το βαρύ τους φορτίο, υπέφεραν από το μαστίγιο και από τις ξιφολόγχες των Τούρκων».

Ο ίδιος αναφέρει περιστατικά στα οποία οι μη μουσουλμάνοι στήνονταν στη σειρά και εκτελούνταν ανά 50 και 100 άτομα από τους Τούρκους.

Αυτά ήταν, αν και όχι οι μοναδικές, οι κύριες αιτίες για τις οποίες οι μη μουσουλμάνοι απέφευγαν τη στράτευσή τους στον οθωμανικό στρατό. Μετά από έναν χρόνο, αυτοί οι νέοι, που τους κρατούσαν μακριά από τον οθωμανικό στρατό επί έξι αιώνες, συμμετείχαν σε εξεγέρσεις όπως αυτή του Ζεϊτούν (Zeytun) και θεωρήθηκαν μαζί από τον «κυρίαρχο λαό» ως «προδότες του κράτους».

Αυτά τα αληθινά γεγονότα γράφτηκαν και παρουσιάστηκαν από την Τουρκάλα ερευνητρία της Ιστορίας Αϊσέ Χιουρ, πριν 12 χρόνια.